

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2023-381

22.5.2023

Landkreditt Forsikring AS

Ulykke

Fall i skogen – håndleddskade – akutt- og brosymptomer – årsakssammenheng.

Forsikrede falt i skogen i oktober/november 2019. Forsikrede oppsøkte lege 12.2.20 grunnet smerter i håndleddet. MR-undersøkelse fra mars 2020 viste dorsalt ganglion, samt beskleden margødem i et lite ben i håndleddet. Forsikrede meldte skaden til foretaket i juni 2021, og hevdet at skaden oppstod ved fallet i skogen. Artroskopi foretatt november 2021 viste funn av gammel bruskade i håndleddet. Foretakets rådgivende lege konkluderte 16.6.22 med at fravær av dokumentasjon på akutt- og brosymptomer, medførte at det ikke var sannsynliggjort en årsakssammenheng mellom fallet og dagens håndplager. Foretaket avslo kravet. Saken reiste spørsmål om forsikrede hadde sannsynliggjort en årsakssammenheng mellom fallet og plagene i håndleddet. Slik saken var opplyst for nemnda forelå det verken dokumentasjon for akutt- eller brosymptomer, eller annen dokumentasjon som viste en årsakssammenheng mellom hendelsen og forsikredes senere plager. Foretaket ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede falt i skogen i oktober/november 2019.

Forsikrede oppsøkte fastlegen 12.2.20. Det fremgikk av journalnotat at:

I høst faldet og slået ve. håndled. Etterfølgende haft vedvarende plager når han belaster håndleddet. Får stødligende smerte på oversiden af håndled. Intet ur i fingre.

Obj. undersøgelse af håndled upåfaldende.

MR-undersøkelse 16.3.20 konkluderte med et lite dorsalt ganglion, samt beskleden margødem i proximale os.lunatum (et lite ben i håndleddet). Ingen åpenbare frakturlinjer.

Forsikredes arbeidsgiver skrev 30.3.20 en bekreftelse hvor det fremgikk at:

Jeg kan bekrefte at (forsikrede) informerte meg, som daværende anleggsleder/prosjektsjef i (...) i denne perioden, om fallet han hadde på skogen på fritiden sin i okt./nov. 2019. Husker ikke nøyaktig dato. Skaden hindret ikke han i å utføre sine arbeidsoppgaver som formann.

Forsikrede ble sykmeldt fra sin jobb som gravemaskinfører 21.8.20.

Forsikrede meldte skaden til foretaket 5.7.21. Det fremgikk av skademeldingen at hendelsen skjedde i november 2019 og at "*skaden oppstod ved fall på skogen*".

Forsikrede sendte e-post til foretaket 6.9.21 hvor han ga utfyllende informasjon om hendelsen:

Angående hendelse løpet til skaden min så gikk jeg i skogen. I en nedoverbakke gled jeg på en rot eller stein å ramler bakover og tar meg for med venstre neven med uheldig utfall. Grunnen til jeg ikke oppsøkte lege før er for jeg trudde den bare bar forslått og at det skulle gå over. Situasjonen i dag er at jeg er sykmeldt, har gått til behandling uten hell. Når det gjelder selve skaden så har legen den medisinske vurderinga.

Det ble gjennomført artroskopi på (...) 18.11.21. Skopien viste funn av gammel bruskskade radiallyt på lunatum, tilsvarende punktet hvor forsikrede anførte å ha smerter ved bruk av hånden.

Foretaket la saken frem for rådgivende lege, spesialist i håndkirurgi W., som 16.6.22 uttalte:

Fraværet av akuttsymptomer i form av hevelse, smerter og redusert bevegelighet har ikke blitt dokumentert slik at der mindre sannsynlig (<50%) at kravet til skadevoldende effekt da er oppfylt.

Når det gjelder brosymptomer fra skadetidspunkt (oktober/november) har ikke dette blitt dokumentert. Man har opplysninger om plager fra februar 2020, men dette kan ikke kalles brosymptomer fra en hendelse flere måneder tidligere.

Rådgivende lege konkluderte med at det ikke forelå årsakssammenheng mellom fallet og dagens håndplager.

Foretaket avslo kravet i brev av 27.6.22.

Forsikrede klaget saken til Finansklagenemnda 26.9.22. Han opplyste at han falt en gang i løpet av uke 44 i 2019, og at det var i månedsskifte oktober/november.

Forsikrede har i det vesentlige anført at han har krav på erstatning under ulykkesforsikringen. Det er årsakssammenheng mellom fallet og dagens håndplager. Bakgrunnen for at forsikrede ikke oppsøkte fastlegen før det hadde gått litt tid, var at han håpet håndplagene skulle gå over. På falltidspunktet jobbet forsikrede som formann og han gjennomførte ikke tungt fysisk arbeid. Han informerte sine nærmeste om fallet og håndplagene, og det kan fremlegges flere skriftlige erklæringer hvis dette er ønskelig. Det foreligger ingen andre årsaker til håndplagene.

Forsikringsforetaket har i det vesentlige anført at det ikke foreligger årsakssammenheng mellom fallet og forsikredes håndplager i dag. Det foreligger hverken akutt- eller brosymptomer fra skadetidspunktet. Forsikrede har etter dette ikke krav på dekning under ulykkesforsikringen.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder om det er årsakssammenheng mellom forsikredes fall i skogen oktober/november 2019 og dagens plager i håndleddet.

Det er forsikrede som har bevisbyrden for at vilkårene for erstatning er oppfylt, jf. Rt-1999-1473.

I sin bevisvurdering legger nemnda stor vekt på tidsnære opplysninger, og særlig vil uavhengig dokumentasjon i form av sakkyndigerklæringer tillegges bevisverdi. Opplysninger fra parter eller vitner med binding til partene som er gitt etter at tvisten er oppstått, og som står i motstrid eller endrer det bildet som mer begivenhetsnære og uavhengige bevis gir, vil det oftest være grunn til å legge mindre vekt på, jf. bl.a. Rt-1995-821, Rt-1998-1565, Rt-2010-1547, HR-2018-2344-A, samt nemndsavgjørelsene 2018-641, 2018-536, 2018-473 og 2018-395.

En vurdering av årsakssammenheng har både en juridisk og en medisinsk side. Nemnda har ikke medisinsk kompetanse og kan ikke foreta en medisinsk vurdering. Nemnda kan heller ikke overprøve det medisinskfaglige skjønn som legene har utvist i en sak. Dette betyr for det første at dersom en kravstiller legger frem en uavhengig sakkyndig erklæring hvor det konkluderes med årsakssammenheng, vil vedkommende som utgangspunkt ha sannsynliggjort at det foreligger en årsakssammenheng. Men dette gjelder ikke uten unntak. Nemnda kan overprøve erklæringer på et juridisk grunnlag, se for eksempel nemndas avgjørelser 2017-143, 2018-160, 2018-399, 2018-865 og 2019-762. Det betyr at dersom erklæringen ikke tilfredsstiller de krav som stilles til en slik erklæring, vil den ikke være egnet til å sannsynliggjøre en årsakssammenheng.

Nemndas manglende medisinske kompetanse medfører videre at i saker hvor kravstiller ikke har støtte for sitt syn i en begrunnet sakkyndig erklæring, vil nemnda normalt legge til grunn at det

ikke er sannsynliggjort en slik årsakssammenheng, se nemndas avgjørelser 2017-418 og 2017-824.

Slik saken er opplyst for nemnda foreligger det verken klinisk dokumentasjon for akutt- eller brosympotomer, eller klinisk dokumentasjon hvor det gis en medisinsk begrunnet vurdering av årsakssammenheng mellom hendelsen og forsikredes senere plager, og som konkluderer med årsakssammenheng. Dokumentasjonen er derfor ikke egnet til å sannsynliggjøre en årsakssammenheng mellom hendelsen og forsikredes senere plager.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Birgitte Hagland (leder), Tonje Giertsen (bransjerepresentant), og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).